„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 129. Piątek 5. Czerwca 1868. **Rok wydania 58.**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 4. czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych rady państwa przemawiali za wnioskami większości deputowani Ryger i Mayer, przeciw tym wnioskom Mende, Dienstl, Gross i Jego Exc. baron Beust który wyraził nadzieję, że rada państwa niezechce utrudniać jeszcze bardziej trudne zadania ministerstwa spraw zagranicznych, któreby się znajdowało prawie w niemożności stawania w obec zagranicy w obronie zamierzonych wnioskami większości komisyi uchwał, dążących do spotęgowania już i tak niemiłych lecz koniecznością dyktowanych środków.

„Oester. Corr.“ dowiaduje się, że jeneralny konzul austryacki w Bukareszcie p. Eder otrzymał przyrzeczoną mu satysfakcyę w uprzejmem piśmie rządu rumuńskiego.

Berlin, 4. czerwca. „Nordd. Allg. Ztg.“ donosi, że hr. Bismark cierpi na osłabienie nerwów i potrzebuje dłuższego wypoczynku w spokojnem ustroniu.

(Telegram „Czasu“.)

Wiedeń, 4. czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu Rady państwa przy rozprawach nad kwestyą finansową Ryger oświadcza się za większością i mówi, że nie widzi różnicy między opinią większości i mniejszości; chodzi tu bowiem tylko o wysokość liczb, i wszystko jedno, czy państwo z mocy prawa poboru podatków podatek od kuponów pobiera, lub z góry kwotę podatkową od kuponów odtrąci, co nie jest bankructwem. Mende oświadcza się przeciw większości i głosować będzie najprzód za przedłożeniem rządowem, a następnie za mniejszością, w procentowe podwyższanie podatków jednak nigdy wchodzić nie będzie. Progresyjny podatek dochodowy jest jedynym środkiem polepszenia finansów. Mayer występuje przeciw wotum mniejszości, odpiera niesłuszne obwinienia większości o brak zasady. Beust wyraża się w dłuższej mowie za niepokrzywdzeniem wierzycielów państwowych i spodziewa się, że Izba nie zechce jeszcze zwiększać trudności, z jakiemi minister spraw zagranicznych ma do walczenia. Dienstl mówi przeciw większości. Posiedzenie trwa dalej.

Część urzędowa.

Ustawa z dnia 25. maja 1868, którą przywracają się przepisy drugiego rozdziału powszechnej ustawy cywilnej o prawie małżeńskiem katolików, sądownictwo w sprawach małżeńskich katolików przekazuje się władzom sądowym świeckim, i wydają się postanowienia o warunkowej możliwości zawierania małżeństw wobec władz świeckich;

ważna dla królestw i krajów, zastąpionych w Radzie państwa.

Za zgodą obu izb Rady państwa uważam za stosowne wydać następującą ustawę, którą przywracają się przepisy drugiego rozdziału powszechnej ustawy cywilnej o prawie małżeńskiem katolików, sądownictwo w sprawach małżeńskich katolików przekazuje się władzom sądowym świeckim, i wydają się postanowienia o warunkowej możliwości zawierania małżeństw wobec władz świeckich.

Art. I. Z powołaniem się na patent z dnia 5. listopada 1855 (Dz. ust. p. n. 195) wydany, — a z dniem 1. stycznia 1857 w życie wprowadzony patent z d. 8. października 1856 (Dz. u. p. nr. 185), wraz z przyłączonym do tego patentu, jako pierwszy dodatek ustawą o stosunkach małżeńskich katolików w cesarstwie austryackiem, jakoteż z przyłączonym dalej i w ustawie samej objętym drugim dodatkiem: „Wskazówki dla sądów duchownych w cesarstwie Austryackiem w sprawach małżeńskich“ — tracą dla królestw i krajów, dla których niniejsza ustawa wydaje się, moc obowiązującą.

W miejsce tych zniesionych ustaw wchodzą w życie i dla katolików przepisy, traktujące o sprawach małżeńskich, drugiego rozdziału powszechnej księgi ustaw cywilnych z dnia 1. czerwca 1811, i wydane do tego dodatkowe ustawy i rozporządzenia, o ile one w czasie, kiedy patent z dnia 8. października 1856 (Dz. u. p. nr. 185) wszedł w życie, obowiązywały, i niniejszą ustawą nie zmieniają się.

Art. II. Jeżeli przepisami powszechnej księgi ustaw cywilnych do zapowiadania małżeństwa powołany duszpasterz ogłoszenia zapowiedzi, albo który za zobowiązanych do przyjęcia uroczystego oświadczenia przyzwolenia na małżeństwo odmawia z powodu nieobjętej prawodawstwem państwowem przeszkody: to wolno jest narzeczonym spowodować ogłoszenie zapowiedzi swoich przez władzę świecką i wobec tej władzy uroczyste oświadczenie zezwolenia na małżeństwo złożyć.

Odnośnie do tego pozwolonego narzeczonym wszystkich wyznań ewentualnego zawierania małżeństw wobec władzy świeckiej, obowiązują przepisy drugiego rozdziału pow. księgi ustaw cywilnych z następującemi zmianami:

§. 1. Jako do ogłoszenia zapowiedzi i przyjęcia uroczystego oświadczenia zezwolenia na małżeństwo powołana świecka władza ma urzędować: c. k. polityczna władza powiatowa, a w tych miastach, które posiadają własny statut gminy, władza gminna sprawująca obowiązki urzędowania politycznego, i tę polityczną władzę powiatową (gminną) należy uważać za kompetentną do tego, w której granicach władzy urzędowej ma urzędową siedzibę duszpasterz, odmawiający kopulacyi.

§. 2. Aby módz zażądać od władzy świeckiej zawarcia małżeństwa wobec władzy świeckiej, mają narzeczeni udowodnić przed tą władzą odmowę kompetentnego duszpasterza, albo pisemnem jego świadectwem, albo świadectwem dwóch osiadłych w okręgu urzędowym własnowolnych mężów.

Jeżeli nie przedłożono takiego dowodu to władza świecka ma obowiązek wystósować do odnośnego duszpasterza wezwanie tej treści, że ma on ogłosić zapowiedzi i względnie przyjąć oświadczenie zezwolenia na małżeństwo, albo urzędowem pismem wykazać zachodzące przeszkody.

Jeżeli nadejdzie na to z powodów, nieobjętych w ustawach państwowych, albo bez podania powodów, odmowna odpowiedź duszpasterza, albo jeżeli w przeciągu najwięcej ośmiu dni czasu, do czego jednak nie należy rachować czasu trwania przesełki pocztowej, nie nadejdzie żadna odpowiedź, to ma władza polityczna po sprawdzeniu wszystkich świadectw i wykazów przepisanych określeniami pow. księgi ustaw cywilnych, i rozporządzeń dodatkowych, natychmiast przystąpić do ogłoszenia zapowiedzi i przeprowadzenia aktu zawarcia małżeństwa.

§. 3. Wszystkie funkcye i rozstrzygnięcia, które wedle przepisów drugiego rozdziału pow. ks. ust. cywilnych wraz z rozporządzeniami dodatkowemi powierzone są duszpasterzowi, przysłużają w przypadku zawarcia małżeństwa wobec władz świeckich, kompetentnej politycznej władzy powiatowej (gminnej).

§. 4. Przeciwko orzeczeniom politycznej władzy powiatowej (gminnej) w sprawach małżeńskich przysłuża narzeczonym prawo rekursu do c. k. władzy politycznej krajowej, a przeciwko orzeczeniu tej ostatniej, prawo odwołania się do c. k. władzy ministerstwa spraw wewnętrznych bez ograniczenia rekursu jakimś terminem, albo nieumożliwienia jego jednobrzmiącem orzeczeniem obu pierwszych instancyj.

§. 5. Zapowiedzi małżeństwa, mającego być zawartem wobec władzy świeckiej, ma ta władza ogłosić publicznem obwieszczeniem tak na własnej urzędowej tablicy obwieszczeń, jakoteż i w drodze rekwizycyjnej publicznem obwieszczeniem w urzędzie gminnym miejsca zamieszkania obu narzeczonych.

Jeżeli w której c. k. politycznej władzy powiatowej odbywają się regularne „dnie urzędowe“, to ma zapowiedź ogłoszoną być i ustnie w jednym lub kilku dniach urzędowych. Do ważności małżeństwa wymaga się jednak tylko ogłoszenia pisemnych zapowiedzi zapomocą obwieszczenia.

Zawierające zapowiedź obwieszczenie powinno przez trzy tygodzie przybite być na urzędowej tablicy obwieszczeń politycznej władzy i odnośnych urzędów gminnych, zanim będzie można przystąpić do zawarcia małżeństwa.

Z ważnych powodów może c. k. polityczna władza krajowa ten termin zapowiedzi skrócić i w razie naglących okoliczności od zapowiedzi zupełnie uwolnić.

Uwolnienia od zapowiedzi z powodu stwierdzonego blizkiego niebezpieczeństwa śmierci, z przewidzianem w 86. p. k. u. c. zaprzysiężonem przyrzeczeniem narzeczonych, może udzielić i polityczna władza powiatowa (gminna).

§. 6. Rekwizycya i delegacya innej politycznej władzy powiatowej (gminnej) do przyjęcia uroczystego oświadczenia zezwolenia, może nastąpić na żądanie narzeczonych ze strony kompetentnej politycznej władzy powiatowej (gminnej) w myśl przepisów, zawartych w pow. księdze ustaw cyw. (§§. 81 i 92) dla urzędów parafialnych.

§. 7. Uroczyste oświadczenie zezwolenia na małżeństwo musi być złożone w ręce naczelnika politycznej władzy powiatowej (gminnej) albo zastępcy naczelnika, w obecności dwóch świadków i zaprzysiężonego protokulisty.

§. 8. Z aktu zawarcia małżeństwa należy spisać protokół, i ma on być podpisany tak przez narzeczonych, jakoteż przez świadków i obie osoby urzędowe.

§. 9. Polityczna władza powiatowa (gminna) utrzymuje z ogłoszonych przez nią zapowiedzi i zawartych wobec niej małżeństw księgę zapowiedzi i rejestr małżeństw, i wystawia na żądanie wedle tych rejestrów urzędowe świadectwa, które ogłoszenie zapowiedzi, a względnie zawarcie małżeństwa, z ważnością dowodu publicznego dokumentu stwierdzają.

Takie urzędowe świadectwo przeprowadzonego aktu zawarcia małżeństwa ma władza polityczna powiatowa (gminna) przynależnemu dusz pasterzowi obojga narzeczonych w drodze urzędowej doręczyć.

§. 10. Odnośnie do rozwodu i rozłączenia małżeństwa mają także dla małżeństw, zawartych wobec władz świeckich, moc obowiązującą przepisy pow. ks. ustaw cywilnych, przyczem funkcye, powierzone duszpasterzom, należeć mają do tej politycznej władzy powiatowej (gminnej), w której okręgu znajduje się siedziba prawnie powołanego do tych funkcyi duszpasterza.

§. 11. Wolno jest małżonkom, którzy zawarli małżeństwo swoje wobec władzy świeckiej, później wyrobić sobie i kościelne błogosławieństwo swego małżeństwa przez jakiego duszpasterza tego wyznania, do którego jedna część małżeństwa należy.

Art. III. Z dniem, w ktorym rozpocznie się prawomocność obecnej ustawy, mają w królestwach i krajach, dla których wydaje się niniejsza ustawa, sądownictwo w sprawach małżeńskich katolików, jakoteż innych chrześciańskich i niechrześciańskich wyznań wyłącznie te sądy świeckie wykonywać, które powołane były do tego przed dniem 1. stycznia 1857, w którym to dniu duchowne sądy małżeńskie w życie weszły, wedle norm prawnych z dnia 22. grudnia 1851 i z dnia 20. listopada 1852.

Te sądy świeckie mają postępować wedle tych ustaw i rozporządzeń, które w czasie kiedy patent z dnia 8. października 1856 wszedł w życie, dla praw spornych małżeńskich jakiegokolwiekbądź ro-

dzaju istniały, a mianowicie wedle określeń o sporach małżeńskich zawartych w drugim rozdziale p. księgi ustaw cywilnych i w dekrecie nadwornym z dnia 23. sierpnia 1819 r. z. u. s. nr. 1595, o ile te ostatnie przez określenia obecnej ustawy nie ulegają zmianie.

Art. IV. Dla wprowadzenia w życie obecnej ustawy wydają się następujące rozporządzenia przechodowe:

§. 1. O ile chodzi o ważność małżeństwa, zawartego na podstawie patentu z dnia 8. października 1856 (Dz. u. p. nr. 185), należy to rozsądzać wedle określeń tego patentu i wydanych wraz z nim przepisów.

Rozwód, jakotež rozłączenie od stołu i łoża, dotyczące małżeństwa, zawartego przed wejściem w życie tej ustawy, należy jednak osądzać od dnia tej prawomocności tylko wedle określeń księgi ustaw cywilnych, i wedle przepisów, zawartych w niniejszej ustawie.

§. 2. Tak samo należy prowadzić śledztwo i traktować o uznaniu nieważności, jakoteż o rozłączeniu od stołu i łoża, odnoszącego się do małżeństwa, zawartego przed wejściem w życie tej ustawy, tylko wedle określeń niniejszej ustawy.

§. 3. W myśl patentu z dnia 8 października 1856 (Dz. u. p. nr. 185) wydane prawowite orzeczenia nie tracą przysługującej im, w miarę zakresu prawomocności tego patentu i przyłączonych do niego ustaw, skuteczności.

§. 4. Wszystkie, w dniu rozpoczęcia prawomocności obecnej ustawy na podstawie patentu z dnia 8. października 1856 (Dz. u. p. nr. 185), w którymkolwiek duchownym albo świeckim trybunale pierwszej albo wyższej instancyi, lub u jakiejkolwiekbądź władzy rozpoczęte traktowania mają być prowadzone dalej, a względnie przekazane powołanym do tego wedle określeń niniejszej ustawy świeckim sądom lub względnie władzom administracyjnym.

§. 5. O ile chodzi o zapowiedzi i inne przygotowania do małżeństwa, należy aż do dnia, w którym prawomocność tej ustawy wchodzi w życie, trzymać się także przepisów patentu z dnia 8. października 1856 (D. u. p. nr. 185) i przyłączonych do niego ustaw, o ile małżeństwo jeszcze przed upływem tego czasu zawartem zostanie. Jeżeli to jednak nie ma miejsca, to muszą zapowiedzi, jakoteż inne przygotowania do zawarcia małżeństwa podczas prawomocności niniejszej ustawy, w myśl jej przepisów na nowo być ogłoszone.

Art. V. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się ministrom sprawiedliwości, wyznań i spraw wewnętrznych, którzy mają wydać potrzebne rozporządzenia wykonawcze.

Wiedeń dnia 25. maja 1868.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r. Hasner w. r. Giskra w. r.
Herbst w. r.

Obwieszczenie.

Z końcem maja 1868 było w obiegu:

A. według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austryackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

	zł.	c.
1. Częściowych przekazów hipotecznych:		
a) opiewających na monetę konwencyjną 13.150 złr., t. j. w walucie austryackiej 13.807 złr. 50 c.		
b) opiewających na wal. austr. 99,626.900 złr. — c.		
razem . .	99,640.707	50
2. Banknotów jedno- i pięcioreńskowych uznanych za noty państwa: jednoreńskowych 13,637.500 szt., t. j. 13,637.500 złr., pięcioreńskowych 1,879.628 szt., t. j. 9,398.140 złr., razem 15,517.128 szt., t. j.	23.035.640	—
B. Formalnych not państwa wydanych z zamknięcia przez podpisaną komisyę a mianowicie: jednoreńskowych 61,771.309 szt., t. j. 61,771.309 złr., pięcioreńskowych 21,630.778 szt., t. j. 108,153.890 złr., pięćdziesięcioreńskowych 2,137.466 sz. t. j. 106,873.300 złr., razem 85,539.553 szt., t. j.	276,798.499	—
Ogółem . .	399,474.846	50

Z komisyi do kontroli długu państwa.

Wiedeń, 2. czerwca 1868.

(Stan papierowej monety zdawkowej w obiegu będącej.)

Ogólna suma puszczonej w obieg papierowej monety zdawkowej wynosiła z końcem maja 1868 (wraz z zapasami znajdującemi się we wszystkich kasach państwa lub na przesyłkach z jednej kasy do drugiej) 12,436.438 złr. w. a.

Ogólna suma długu w notach państwa, przekazach hypotecznych i papierowej monecie zdawkowej wynosiła zatem z końcem maja 1868 r. 411,911.284 złr. 50 c. w. a.

Wiedeń, d. 2. czerwca 1868.

Z c. k. ministeryum skarbu dla całego państwa.

Część nieurzędowa.

Przedwczoraj odbyło się pierwsze po Zielonych Świątkach a z kolei 149. posiedzenie izby deputowanych rady państwa. Przedmiotem obrad były projekta finansowe. Posłowie zgromadzili się bardzo licznie, galerya była przepełniona, wszyscy ministrowie byli obecni na posiedzeniu. Deputowany Skene jako sprawozdawca większości komisyi przedłożył wniosek tejże większości o zaprowadzeniu podatku od kuponów w wysokości 25%. Mowca wychodzi z zasady, że lepiej od razu wyższy ustanowić podatek od kuponów, aniżeli narażać się na konieczność późniejszej większej redukcyi. Mowca wystąpił przytem z ostremi wyrazami przeciw dziennikom ministeryalnym, które większość komisyi nazywać zwykły bankrutami. Minister Berger odparł te zarzuty apelując przytem do sądu izby. Następnie Dr. Banhans jako sprawozdawca mniejszości wyłuszczył zapatrywanie się mniejszości komisyi, i przedłożył jej wniosek o zaprowadzenie podatku od kuponów w wysokości 20%. Usiłował on wykazać, że 20 procentowy podatek od kuponów odpowiedniejszy jest ugodzie z Węgrami zawartej, aniżeli 17 procentowy. Za wnioskiem mniejszości w tym samym duchu przemawiali pp. Pratobevera, Lippmann i Dürkheim. (Ostatni właściwie tak przeciw wnioskowi większości jak i przeciw mniejszości). Do głosu przeciw wnioskom większości zapisali się: Mende, Dr. Dienstl, Fran. Gross, Dr. Kaiser, Dr. Sturm, Hormuzaki, Dr. Klier, Dr. Stamm, Dr. Ziemiałkowski, Krzeczunowicz, Froschhauer, Gschnitzer, Kuranda, Dr. Rechbauer, Br. Tinti i Winterstein.

„Morning Herald" ogłasza list z Wiednia datowany dn. 25. maja, który w odpowiedzi na protest 48 firm city londyńskiej przeciw podatkowi od kuponów następujące daje oświadczenie: „Od 90 lat prawie w Austryi nie równoważą dochody państwa wydatków i przez powtarzające się ciągle pożyczki wzrósł dług państwa austryackiego do 3000 milionów guldenów. Dwie nieszczęśliwe wojny i utrata dwóch prowincyi zmniejszyły w ostatnich czasach znacznie dochody, podczas kiedy z drugiej strony ugoda z Węgrami zobowiązania tegoż królestwa o 12 milionów guldenów zmniejszyły. Przez powolne zmniejszenie wydatków zniżono niedobór ze 100 milionów na 50, ale pokrycie tychże cięży wyłącznie na zachodnich prowincyach Austryi, również jak owych 12 milionów, które dotąd ponosiły Węgry. Ponieważ zaś wzrost opodatkowania postępował krok w krok za wzrostem ludności i w rzeczywistości doszedł ostatecznego kresu, o czem najlepiej przekonywa tabela zaległości, a więc oczywistą jest rzeczą, że ta część państwa nie może ponosić całego ciężaru niedoboru. Rząd postanowił zgodnie z słuszną i powszechnie uznaną zasadą, ażeby raz na zawsze odstąpić od systemu pokrywania powracającego corocznie deficytu przez nowe pożyczki i żeby się starać o przywrócenie równowagi pomiędzy dochodami i wydatkami na innej drodze. Jedynym środkiem do usunięcia deficytu pozostaje redukcya ogromnych sum, które wypłaca się na dług państwa. Jest to bez wątpienia prawdziwy stan rzeczy. Niska cena papierów państwowych austryackich i warunki, którym Austrya przy zaciąganiu pożyczek poddać się musiała, pokazuje dostatecznie, że pożyczający prawdziwy stan rzeczy zrozumieli. Ogromne procenta, które Austrya musi płacić w stosunku do innych państw niemieckich dowodzą, że pożyczający nie łudzili się co do możliwych ewentualności i starali się zapewnić. Obecnie konsoliduje się Austrya; uorganizowała się na podstawach konstytucyjnych i dla zapewnienia sobie wewnętrznego bezpieczeństwa zadowolniła zupełnie Węgry, dając im własny rząd i koncesye względem długu narodowego. Czyż Austrya nie ma prawa żądania wsparcia od swoich wierzycieli w tym dziele konsolidowania się, które tymczasowym wierzycielom większe zapewnia bezpieczeństwo? Czyż nie może żądać, żeby jej na przyszłość premię asekuracyjna ustąpiono? Czyż ma i nadal rok po roku pokrywać swój niedobór zaciąganiem nowych długów? Czy powinna podnosić podnosić podatki do takiej wysokości, żeby niezadowolenie wewnątrz kraju było przez to usprawiedliwione? Albo czyż może zaniedbać obronę zewnętrzną państwa i wystawić je na zgubę? Czyż wierzyciele państwa zechcą takim kosztem mieć okupioną swoją premię asekuracyjną? Czyż może rząd z sumieniem spokojnem pozostawić tak wysokie podatki, że ciężar tychże przytłumiłby w końcu wszelki przemysł, a to na to aby wierzycieli swoich jeszcze trochę dłużej przy pobieraniu wygórowanych procentów pozostawić? Czy nie ma obowiązków względem utrzymania siebie samego, które uprawniają rząd ulegać w pewnych razach konieczności?! — Rzeczywista kwestya jest prosta bardzo: albo skonsolidowanie się, albo zupełna ruina. Należy się spodziewać, że wierzyciele Austryi, którzy dotąd tak wysokie pobierali procenta, będą woleli małą ofiarą ze swojej strony dopomódz podźwignieniu się państwa, zamiast żeby go przez wymuszanie praw swoich zupełnie zniszczyć, byłoby to to samo co zabić gęś dla złotego jaja które znosi.

„F. C." pisze: Jak się dowiadujemy przyszła do Paryża przed kilkoma dniami depesza br. Beusta wystosowana do księcia Metternicha z odpowiedzią wiedeńskiego gabinetu na przedstawienie rządu francuskiego przeciwko projektom finansowym cislitawskiego ministerstwa. Depesza ta, której duplikat wysłano do Londynu, zawiera umotywowaną odezwę do sprawiedliwości obcych gabinetów; zwraca ona uwagę na cały szereg nieszczęść, którym Austrya sama winna nie była, a które zadały dotkliwy cios finansom państwa w ostatnich czasach; przypomina, że Cesarz austryacki upatrzył najlepszy sposób polepszenia tego stanu i przywrócenia równowagi pomiędzy dochodami a wydatkami państwa w zaprowadzeniu konstytucyjnego rządu i że teraz losy finansów austryackich są w rękach reprezentantów krajów i łączy z tem nadzieję, że obce rządy, które nową konstytucyę państwa austryackiego z taką wyraźną sympatyą powitały, nie będą teraz utrudniały stosunków gabinetu wiedeńskiego do reprezentacyi państwa, lecz nie będą oczekiwały z ufnością decyzyi tej reprezentacyi, która dała tyle dowodów umiarkowania i lojalności. Przy oddaniu tej depeszy miał ks. Metternich otrzymać wyraźne zapewnienie od markiza Moustier, że gabinet paryski nie zamierza bynajmniej wywierać presyi na uchwały rady państwa austryackiej, i jakiekolwiek one będą, to w żaden sposób nie zachwieją przyjaźnych stosunków rządu francuskiego z Austryą. Książę Metternich wysłał dn. 30. maja nadzwyczajnego kuryera do Wiednia.

O posiedzeniu parlamentu angielskiego w dniu 29go z. m. podają dzienniki następujące ważniejsze szczegóły: W izbie wyższej hr. Russell zabrał głos, aby zwrócić uwagę lordów na teraźniejszy stosunek ministerstwa do izby niższej. Gabinet jakkolwiek nie posiada zaufania izby pozostaje na urzędzie. Stan taki mógłby być cierpianym tylko w wyjątkowych razach, bądź co bądź jednak należałoby koniecznie przyspieszyć nowe wybory, zamiast je zwlekać, jak to było dotąd. Następnie mowca domagał się stanowczego wyjaśnienia polityki rządu, naganiał jego postępek, mianowicie że zostaje na urzędzie nie posiadając zaufania izby niższej, i wyraził w końcu nadzieję, że nowy parlament usunie teraźniejszy stan niekonstytucyjny. Earl of Malmesbury zaprotestował przeciwko mniemaniu, jakoby rząd nie posiadał zaufania izby niższej, i wyzywał stronnictwo liberalne, aby wniosło wotum nieufności. Zarzut zwłoki w rozpisaniu nowych wyborów składa na opozycyę. Gladstone narzucił izbie kwestyę kościoła irlandzkiego, rząd chciałby tylko ukończyć reformę, aby mógł przystąpić do rozwiązania parlamentu.

W izbie niższej Gladstone zapytywał, jakie stanowisko zamyśla zająć rząd przy obradzie nad bilem względem kościoła irlandzkiego. Disraeli odpowiedział, że bil jest zły, ale poprawiać go nie jest rzeczą rządu, i dlatego rząd przy obradach w komisyi nie będzie przeciw niemu występował. Następnie zapytywał Forster, co rząd uczynić zamierza, aby przyspieszyć rozwiązanie parlamentu. Według jego zdania nowy parlament mógłby się zebrać dnia 12. listopada. Disraeli oświadczył, że załatwienie bilu reformy niezbędnie potrzebne, rząd myślał o zwołaniu sesyi w jesieni. Gladstone uważa tę odpowiedź za niedokładną. W ciągu dyskusyi minister spraw wewnętrznych

oznajmił, że rząd zamierza rozwiązać parlament, jak tylko to będzie możebnem.

Przemowa Cesarza Napoleona do mera w Rouen, której treść podaliśmy już w telegramie, opiewała następnie: Panie merze! Tak mnie jak i Cesarzowej wiele zależało na tem, abyśmy do was przybyli. Chcieliśmy ludności tego departamentu trudniącej się przemysłem i handlem okazać żywe nasze współczucie. Ubolewaliśmy nad cierpieniami, które taż ludność zniosła tak odważnie i pochwalaliśmy usiłowania podjęte dla ich złagodzenia. Wiesz Pan, jak bardzo zajmuje mię pomyślność tego miasta. Wszelkiemi siłami starać się będę o przyspieszenie środków, któreby dopomogły do jej rozwoju. Teraz, gdy smutne chwile minęły, spodziewam się, że rozpocznie się nowa era dla rolnictwa i przemysłu w tej bogatej prowincyi. Cesarzowa i ja jesteśmy wam mocno obowiązani za wyrażenie waszej przychylności.

Z przemowy do kardynała Bonnechose dokładniejszy wyciąg podają dzienniki, który tak opiewa: „Nigdy ja i Cesarzowa nie wstępujemy bez głębokiego wzruszenia do tego starego tumu, gdzie się korzyło tyle sławnych głów i gdzie codziennie wierni podporę i pociechę znajdują. Kościół jest świątynią, gdzie się zachowują nienaruszone wielkie zasady chrześciańskiej moralności, które podnoszą człowieka wyżej nad materyalne interesa. Połączmy więc z wiarą ojców naszych dążenie do postępu i nie rozdzielajmy nigdy miłości ku Bogu od miłości ku ojczyźnie, a staniemy się mniej niegodnymi opieki Bożej i będziemy kroczyć śmiało z podniesioną głową ścieżkami obowiązków naszych. Dziękuję Waszej Eminencyi za uczucie, które wynurzasz dla Cesarzowej, jak również za interesowanie się moim synem. Błogosławieństwo jego dostojnego ojca chrzestnego i modły francuskiego duchowieństwa przyniosą mu szczęście.“

Opozycya w francuskiem ciele prawodawczem stawiając poprawkę do budżetu dla Algieryi, sformułowała w niej życzenia swoje co do reform w tej kolonii zaprowadzić się mających. Najważniejszemi z tych życzeń są, aby każda z trzech prowincyi Algieryi wysełała po jednym deputowanym do ciała prawodawczego, aby członkowie rad jeneralnych byli tam wybierani tak jak wszędzie, aby armia okupacyjna w Algerze została zmniejszoną o 10.000 ludzi, a żandarmerya pomnożona o 1000.

Rząd francuski udzielił międzynarodowej nieustającej lidze pokojowej pozwolenie urządzenia w Paryżu walnego zgromadzenia przyjaciół pokoju na d. 8. czerwca b. r. Spodziewają się, że zjazd będzie bardzo liczny.

Druga izba włoska zajmuje się jeszcze zawsze pensyonowaniem mnichów i zniesieniem religijnych stowarzyszeń w ogóle. Tak całe posiedzenie z d. 23. maja wypełniła dyskusya, która się wywiązała nad interpelacyą Cancellieri względem wykonania ustaw z r. 1866 i 1867 o zniesieniu religijnych stowarzyszeń. Równocześnie zapytywał interpelujący ministra finansów, jak stoi ta operacya finansowa, której dobra kościelne służą za podstawę. Kanclerz dowodził szczegółowo że rząd utrzymuje tę ustawę zawsze bez najmniejszego ograniczenia. Macchi żądał, ażeby duchowne stowarzyszenia także i w Lombardyi zupełnie zostały zniesione. Civinini staje w obronie klasztoru w Montecorsino, jako pomnika historycznego Włoch. Minister finansów zapewnił w końcu izbę, że może być pewną najzupełniejszego przeprowadzenia ustawy względem dóbr kościelnych na korzyść finansów włoskich. Dochód z nich ma najprzód służyć na zniesienie kursu przymusowego, a dalej na pokrycie przyszłych deficytów.

Co do ograniczeń w udzielaniu zapomóg włoskim emigrantom pisze urzędowa gazeta florencka, że to rozporządzenie wynikło z jednej strony z uszczuplenia skarbu państwa, z drugiej strony z tego powodu ponieważ wielu emigrantów nie mają słusznych przyczyn do żądania zapomogi, a to szczególniej emigranci austryaccy, którzy w razie powrotu do domu mają zapewnioną amnestyę.

Florentyńska „Opinione“ pisze: Niektóre dzienniki wiedeńskie doniosły w korespondencyach z Włoch, że Francya przyjęła na się obowiązek czuwania nad bezpieczeństwem Rzymu przez czas trwania koncilium ekumeńskiego, i że w tym celu wzmocni swoją załogę w Rzymie. Podług doniesień, które my otrzymaliśmy, są owe wiadomości, podane w korespondencyach wiedeńskich dzienników, zupełnie mylne. Garnizon rzymski nie tylko nie będzie wzmocniony przed rozpoczęciem soboru powszechnego, lecz owszem Francya cofnie ztamtąd wkrótce zupełnie swoją załogę.

Z Nowego Yorku donoszą pod dniem 19go z. m. następujące bliższe szczegóły o wypadkach po uwolnieniu prezydenta Johnsona. Izba reprezentantów na wniosek p. Bingham uchwaliła 88 głosami przeciw 13 wytoczyć śledztwo dla przekonania się, czy senatorowie nie byli przekupieni. Prowadzenie śledztwa poruczono głównym oskarzycielom. Dnia 18go przesłuchano wielu świadków. Nadto izba delegowała osobną komisyę do zbadania, czy delegowani z Missouri doprawdy w sposób nie dający się usprawiedliwić usiłowali wpłynąć na senatora Hendersona. Następnie uchwalono ogłosić protokoła rozpraw sądowych. W wielu miastach demokraci z wielką uroczystością obchodzili uwolnienie prezydenta.

Kronika.

(Stowarzyszenie polityczno-prawnicze we Lwowie) liczące już przeszło 60 członków i posiadające kapitał 1000 złr., wybrało na jednem z poprzednich posiedzeń przewodniczącym Dr. Rajskiego, adwokata, członkami wydziału pp.: Dr. Zielonackiego, radcę namiestnictwa Bartmańskiego, radcę sądu krajowego Dr. Papłowskiego, radcę sądu krajowego Borońskiego, radcę sądu wyższego Tarnawskiego i adwokata Dr. Roińskiego. Wydział na posiedzeniu w dniu 3go b. m. obrał Dr. Zielonackiego wiceprezesem, a adjunkta sądowego Bocheńskiego sekretarzem i kasyerem. Na to posiedzenie kilku członków przyniosło wypracowane rozprawy z rozmaitych gałęzi nauk prawniczo-politycznych. Zarazem rozdzielono pomiędzy członków referaty o następujących kwestyach: O podzielności gruntów włościańskich, o zniesieniu propinacyi, o podaniu do Rady państwa w sprawie przyspieszenia exekucyi na dobrach nieruchomych. Co do wniosku względem wydawania pisma prawniczego uchwalono wstrzymać się nateraz z wydawaniem takowego.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Gwałt publiczny. Pewnego wieczora w jesieni 1867 przyszło do bitki w karczmie w Bojańcach. Przywołano wójta, lecz ledwo wszedł do karczmy Leśko Wolanik uderzył go dwa razy w twarz, co wójt oddał mu laską i wszystkim obecnym rozkazał oddalić się z karczmy. Usłuchali wszyscy, lecz po niejakim czasie Leśko Wolanik powrócił i natarł na wójta. W ówczas wpadli także do karczmy Łuć i Fedor Wolanikowie tudzież Mikołaj Wandyga i zbili wójta kijmi, nawet go lekko pokaleczyli. D. 29. z. m. stawali przed kolegium 3 sędziów (prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zastęp. prok, pań. p. Buszak) urlopnicy z pułku piechoty br. Martini: Łuć Wolanik, 23. l., Fedor Wolanik 22 l., i Leśko Wolanik 26 l., współwinny Mikołaj Wandyga został odwołany do pułku. Skazani zostali Łuć i Fedko W. na 2 miesiące wiezienia, Leśko W. na 3 miesiące i zapowiedzieli rekurs.

Kradzieże. D. 30. z. m. stawali przed sądem (prez. radca sądu kr. p. Jorkasz, oskarz. radca sądu wyższego i prokurator państwa p. Danek) Jan Wiśniewski szewc ze Lwowa, 22 l., stanu wolnego, obrz. rz. k., już kilka razy karany za kradzież, i Pinkas Kuh krawiec ze Lwowa, 34 l., stanu wolnego, izraelita, już kilka razy karany za kradzież. Wiśniewski w kwietniu b. r. skradł we Lwowie z zamkniętego pokoju surdut wartości 10 złr., przyczem schwytany, odesłany został do kordegardy policyjnej. Tegoż samego dnia wieczór Kuh skradł z wozu jadącego ulicą Ś. Anny pudełko z rzeczami wartości 8 złr., lecz w tejże chwili schwytał go policyant i odprowadził do kordegardy. Tutaj zszedł się z dobrze sobie znajomym Wiśniewskim i obadwa opowiadali sobie swoje nieszczęścia. Nazajutrz do tejże samej kordegardy zamknięto pijaka który (ob. Gaz. Lw. Nr. 99) narobiwszy hałasu wystrzałami pistoletowemi potrzebował wytrzeźwienia. Miał on przy sobie 20 złr. banknotami obwiązanych chustką około nogi, których za przebudzeniem nie znalazł. Pieniądze te skradł Kuh i podzielił się niemi z Wiśniewskim.

Wiśniewski skazany został na 2 lata cięż. więz. z postem w każdym tygodniu (prok. prop. $3^1/_2$ lat), Kuh na $1^1/_2$ roku z postem w każdym tygodniu (prok. prop. $2^1/_2$ lat) i obadwa przyjęli wyroki.

Nieostrożność powodem okropnego wypadku. Antoni Pigulski, gospodarz w Mijanowiskach, 27 lat, polecił swemu 9letniemu pasierbowi, aby wylazł na stryszek stodoły i mu prosiankę zrzucał. Chłopiec przy zapadłym już zmroku miasto tejże począł zrzucać siano. Pigulski tedy, aby mu wskazać, gdzie się prosianka znajduje, rzucił widłami we właściwe miejsce, zawoławszy wpierw, aby się chłopiec na bok ustąpił. Widły jednak trafiły chłopca w skronie, przedziurawiły kość i ugrzęzły w mózgu. Chłopiec padł krwią zbroczony i mimo wszelkiego ratunku w kilka dni potem Bogu ducha oddał. Pigulski stawał 3. b. m. przed sądem krajowym we Lwowie, skazany na 3 miesiące ścisłego aresztu z dwurazowym postem w każdym tygodniu, przyjął wyrok (prezyd. radzca sądu kraj. p. Petuł, oskarz. naczelnik sądu powiatowego p. Lewicki).

(Ucieczka więźniów.) D. 3. b. m. popołudniu uciekło tu czterech więźniów z oddziału, który brał piasek w miejscu zwanem Diabelski młyn. Dozorca strzelił za nimi lecz bezskutecznie. Przy pomocy innego więźnia zdołano jednak przytrzymać jednego ze zbiegów skazanego za kradzież z włamaniem.

(Pożary.) Dnia 22go z. m. w Kobylanach, w pow. krakowskim, spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i kilka sztuk bydła skutkiem nieostrożności, szkoda wynosi 400 złr. Dnia 26go z. m. w Szkodnej; w pow. ropczyckim, 2 domy włościańskie; szkoda 606 złr. Przyczyna niewiadoma. Dnia 30go z. m. w Dolinie na przedmieściu Odynica dom z budynkami gospodarskiemi, jak sądzą, przez podpalenie; szkoda 250 złr.

(Nieszczęsny wypadek.) W Bilczem w pow. zaleszczyckim d. 29. z. m. zasypaną została kobieta przy kopaniu gliny i wydobyto ją już bez życia.

— „Rh. u. Ruhr Ztg.“ opowiada, że pociąg kolei kolońsko-berlińskiej wjeżdżając d. 9. z. m. do dworca w Duisburgu napotkał tam niespodziewanie szczególniejszą przeszkodę. Na krótki bowiem czas przed nadejściem pociągu przybył exekutor sądu obwodowego, aby na rzecz p. E. mieszkającego w pobliżu kolei, zafantować lokomotywę. Pan E. miał do żądania od towarzystwa kolei 1500 tal. za grunt pod kolej zabrany, procesował się o tę sumę od r. 1862 i wygrał proces w Hamm, lecz dyrekcya aż dotąd zwlekała wypłatę. Postarał sie więc o egzekucyę i za przedmiot do fantowania wybrał sobie lokomotywę. Inspektor dworca w niemałym był kłopocie gdy go wykonawca prawa zawiadomił o celu swego przybycia. Obiecawszy jednak wierzycielowi, że pieniądze będą mu w trzech dniach wypłacone, zdołał go uprosić, aby był jeszcze cierpliwym, poczem pociąg ruszył w dalszą drogę. W przeciwnym razie, ponieważ innej lokomotywy na stacyi nie było, podróżni byliby zmuszeni powysiadać.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie maja 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Zaleszczyki		Husiatyn		Kopeczyńce		Probużna		Chorostków	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	5	12	5	50	5	50	5	25	5	.
„ żyta	2	37	2	65	3	.	3	.	3	.
„ jęczmienia . .	1	87	1	75	2	.	1	75	1	75
„ owsa	1	20	1	10	1	10	1	.	1	.
„ hreczki	2	50	2	.	2	.	2	.	2	.
„ kukurudzy . . .	2	25	2	50	3	.	2	50	2	50
„ ziemniaków . .	.	90	.	75	.	75	.	65	.	65
Cetnar siana	1	95	1	50	1	50	1	25	1	25
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	25	8	50	5	.	8	.	5	.
„ „ miękkiego	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	14	.	12	.	12	.	10	.	10
Mas okowity . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

(Handel zbożowy.) Na targowicach zagranicznych ceny zboża coraz bardziej spadają i to dość znacznie, mianowicie w północnych Niemczech, w Szwajcaryi i Francyi. Powodem tego jest, że sprzedający mają jeszcze dość znaczne zapasy, których chcieliby się pozbyć. W Anglii ceny także spadać zaczną skoro nadejdą transporta zboża z Ameryki, które bywają coraz większe. Na targowicach monarchii austryackiej w ogólności właściciele okazują chęć sprzedaży, gdy tymczasem handlarze zachowują się wyczekująco. Odbyt wszędzie bardzo jest mały i tylko na konsumcyę miejscową.

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 1. czerwca 1868.

Stan czynny.	złr.	złr.
Wybite złoto i sztaby		111,320.811
Weksle na miasta zagraniczne		37.860.456
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu	31,868.765	
Eskontowane w filiach . .	24,652.456	56,521.221
Pożyczki za poręką w Wiedniu	17,542.000	
W zakładach filialnych . .	5,755.800	23,297.800
Obligacye państwa, należące do banku		7,826.347
Przywilej banku		80,000.000
Pożyczka hypotekarna		68,364.154
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 31. grudnia 1867		14,168.869
Efekta funduszu pensyi		1,407.339
Kolej Karola Ludwika		5,539.380
Obligacye c. k. pożyczki podatkowej z r. 1864		612.480
Gmachy i inwentarze		3,519.606
Saldi bieżących rachunków		9,122.871
Razem . .		419,561.338

Stan bierny.	złr.
Fundusz banku	110,250.000
Fundusz rezerwowy	14,168.905
Obieg banknotów	232,289.710
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	1,326.027
Należytości z żirów	364.366

	złr.
Niepodniesione dywidendy . . .	84.406
Listy zastawne w obiegu	59,627.485
Niepodniesione procenta listów zastawnych	42.621
Fundusz pensyi	1,407.815
Razem	419,561.338

Ostatnia poczta.

Frankfurt, 3. czerwca. „Frankf. Ztg.“ podaje depeszę prywatną z Paryża, która donosi, że Bej tunetański obstaje ciągle przy swoim oporze. Prawdopodobnie Francya wyszle eskadrę dla nastraszenia beja.

Paryż, 3. czerwca. „Journ. de Paris“ donosi, że dziś zrana nie odbyła się rada ministrów, ponieważ cesarz był słaby. „Monitor wieczorny“ utrzymuje przeciwnie, że rada ministrów odbyła się i to pod prezydencyą cesarza.

Tenże dziennik donsi, że minister spraw zewnętrznych otrzymał z Tunis od konzula francuskiego następujący telegram z d. 30. maja: Dziś zrana przybył do mnie Khasnadar w uniformie, w towarzystwie hrabiego Raffo i wręczył mi ratyfikowaną przez beja ugodę. Wywiesiłem chorągiew i rozpocząłem na nowo stosunki z rządem tunetańskim.

Cagliari, 3. czerwca. Bej tunetański podpisał ugodę z Francya. Minister spraw zewnętrznych osobiście przyniósł traktat do konzulatu francuskiego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. czerwca.

Hotel George: PP. Ks. Lubomirski Adam, z Przeworska. Kozłowiecki Zdzisław, z Huty komorowskiej.

Hotel europejski: Czerwiński Jan, z Ciemierzowic. — Jabłonowski Ludwik, z Zagona. — Krzysztofowicz Teodat, z Toustobab. — Rylski Franciszek, z Zagórza. — Marmorosz Kaj., adw., ze Stanisławowa.

Hotel Langa: Br. Brunicki Władysław, c. k. porucznik, z Gurajec.

Hotel angielski: Udrycki Adolf, z Wielkich Mostów. — Zadurowicz Bogdan, ze Słobudki polnej.

Pod Nr. 179²/₄: Dahlko Felix, z Łąki.

Hotel Krakowski: Gaffenko Mik., z Bukowiny.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. czerwca.

PP. Nowakowski Józef, infułat, do Żółkwi. — Oleksiński Tomasz, kan., do Jarosławia — Krajewski Leon, c. k. przeł. pow., do Krakowa. — Peters Alex., kap. inżyn., na Wołynie. — Augustynowicz, Bron., do Woszczańca. — Bogdanowicz Felix, do Zalejowa. — Falkowski Wład., do Rosyi. — Hr. Jabłonowski Ant., do Gräfenbergu — Iżkowski Adam, do Czerniowiec. — Younga Wład., do Przemyśla — Lesser Noel, do Żółkwi. — Mniszek Władysław, do Przemyśla. — Stanek Józef, do Wisinki. — Serwatowski Wojc., do Korszmina. — Lachowicz Ludwik, do Petersburga.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. czerwca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.43	+ 15.9	75	Pd.W. m.	3
2. god. po poł.	326.70	+ 20.2	49	W. sł.	8
10. god. wiecz.	326 86	+ 16.5	55.	W. mier.	8

T E A T R.

Dziś (przedst. polskie) **„Rodzina Benoitonów,“** komedya w 5 aktach z francuskiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
					Złote austryackie			
Dnia 4. czerwca.	—	—	—	—	—	—	—	—
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	196	—	197	—
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	172	50	173	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. . . (bez kuponów)	—	—	—	—	77	40	77	90
Listy z. T. kr. gal. w w. a. . (bez kuponów)	—	—	—	—	73	75	74	25
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	86	—	86	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	64	75	65	10
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. glod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	25	99	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	88	75	89	50
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em. .	—	—	—	—	75	75	76	50
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	50	5	54
Dukat cesarski . . .	—	—	—	—	5	52	5	56
Napoleondor	—	—	—	—	9	28	9	33
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	80	1	84
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	58¹/₄	1	59¹/₄
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	45	9	54
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	71¹/₄	1	72¹/₄
Srebro	—	—	—	—	114	—	115	

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2. czerwca 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	62.90	63.10
od kwietnia do października po 5%	62.50	62.70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	68.25	68.75
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	75.—	76.—
Metaliki po 5%	56 80	57.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	—.—	—.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	—.—	—.—
Przez. do wyl. z r. 1854	76 25	76.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	81 80	81,90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 25	90 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr. . . .	84 60	84 80
Renty Come po 42 lir. aust.	21.—	21.50
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	85.—	85.50
Czech	93.—	94.—
Węgier	75 75	76.50
Galicyi	65 10	65 50
Siedmiogrodu	69.75	70 25
Bukowiny	65.—	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.—	99.50

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	705.—	706.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	184 30	184.50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	605.—	607.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	135.—	135 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1797.—	1800.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	254 —	254.20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	175 90	176.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. . . .	146.75	147.25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw. . . .	195.50	196 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (40 f. s.)	172.75	173 25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	506 —	508.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40% . . .	70.—	72.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.65	92 80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.25	73.75
Galic. banku hyp. po 6%	85.75	86.25
Węgier. Towar. ziemskie. po 5¹/₂%	92.50	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.50	101.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	88.50	89.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.75	88.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	95.—	95.25

5. Losy.

(za sztukę)	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. . . .	132 —	132 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	93.—	94.—
Poż. Tryе. po 100 zł. m. k.	121.—	122.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27 —	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	155.—	—.—
Salma „ 40 „ „	35.—	35.50
Palfiego „ 40 „ „	26. —	26.50
Clarego „ 40 „ „	27.75	28.25
St. Genois „ 40 „ „	24. —	24 50
Windischgrätza 20 „ „	18.—	18.50
Waldsteina 20 „	22 —	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	13.25	13 75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	97.50	97 75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.90	97.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	97.15	97.35
Hamburg za 100 M. B.	85.75	85.85
Londyn za 10 ft. szt.	116.40	116 55
Paryż za 100 fr.	46.25	46 30

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.55	5.56
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.29	9.29¹/₂
Rosyjski imperyał	9.55	9.60
Talar związkowy	1.71¹/₂	1.72
Srebro	114.35	114 65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 4 czerwca	złr.	kr.
5% Metaliki	56	40
„ z procentami z maja i listopada . .	57	75
5% pożyczka narodowa	62	50
Losy z 1860 roku	81	40
Akcye banku wiedeńskiego	703	—
„ „ kredytowego	183	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	45
Srebro	114	35
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	57

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1235) **Kundmachung.** (3)

Nr. 1618. Vom k. k. Bezirksgerichte Mielnica wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung des, des Salamon Zimmermann Zessionär des Jankiel Neumann gebührenden Betrages von 25 fl. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Dmytro Hnatczuk gehörigen, in Chudykowce sub CNro. 150 gelegenen Grundwirthschaft am 4. August, 18. August und im Mißlingungsfalle am 1. September 1868, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 115 fl. öst. W. angenommen.

Der Sätzungsact und die übrigen Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen oder in Abschrift erhoben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Mielnica, am 19. Mai 1868.

(1243) **E d y k t.** (3)

Nro. 1267. C. k. sąd powiatowy w Dobczycach wiadomo czyni, iż Katarzyna Orzechowska uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 22. stycznia 1868 l. 21729 z powodu marnotrawstwa pod kuratelę wziętą i tejże Stanisław Jéż jako kurator ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dobczyce, dnia 28. maja 1868

(1251) **E d y k t.** (3)

L. 5271. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem pp. Ignacego i Zuzannę hr. Komorowskich, że na prośbę Samuela Wolkenberg z dnia 9go maja 1868 do liczby 4455 uchwałą tutejszo-sądową z dnia 11go maja 1868 liczba 4455 przeciw nim nakaz płatniczy o zapłacenie sumy wekslowej 1540 zł. w. a. z przyn. wydanym został i że tymże w myśl §. 276 kod. cyw. adwokat krajowy p. Dr. Mijakowski z substytucyą adwokata p. Dra. Warteresiewicza na ich koszt jako kuratora ustanawia się i że temuż kuratorowi równocześnie wspomniony nakaz płatniczy się doręcza, zawzywając pozwanych, by temuż kuratorowi potrzebne dowody przesłali, lub innego pełnomocnika sobie ustanowili, i o tem tutejszy c. k. sąd obwodowy zawiadomili.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów dnia 2. czerwca 1868.

(1252) **E d y k t.** (3)

L. 25281. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia niniejszem Salomeę Jordanową, że na prośbę Zofii Szydłowskiej uchwałą z dnia 17. sierpnia 1867 l. 43700 dozwolonem zostało utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. 717²/₄, eliminowanie realności pod l. 140 i 141²/₄ z prawem urzymywania łazienek i przeniesienie zabezpieczonych na tychże ciężarów na pomienione nowe ciało tabularne.

Gdy miejsce pobytu Salomei Jordanowej nie jest wiadomem, tedy został dla niej p. adwokat Dr. Mały kuratorem mianowany, któremu powyższą uchwałę się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16. maja 1868.

(1246) **E d y k t.** (3)

Nro. 8093. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia dla masy rozbiorowej Szymona Zerygiewicza sum 4506 złr. 8 kr., 239 złr. 52 kr., 459 złr. 43 kr., 47 złr. 48 kr., 90 złr., 627 złr. 25 kr. i 19 złr. 52 kr. w. a. wraz z odsetkami po 4% od 22. czerwca 1846 bieżącemi, kosztami prawnemi w ilości 27 złr. 53 kr. i 12 złr. 12 kr. m. k., 35 złr. 70 kr. i 16 złr. 47 kr. w. a niniejszem przyznanemi, przymusowa publiczna sprzedaż należącej do dłużniczki p. Tekli Ilnickiej jak dom. 400, pag. 66, n. 9 haer. trzeciej części Obertyna „Bieniewczyzna“ zwanej, w ⁵/₆ częściach do samej dłużniczki p. Tekli Ilnickiej, zaś w ¹/₆ części do p. Mikołaja Ilnickiego a raczej tegoż leżącej masy należącej, w dwóch terminach, a to na dniu 25. czerwca i 16. lipca 1868, o godzinie 9tej rano pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Jako cena wywołania stanowi się suma 6117 złr. 30 kr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający tytułem zakładu winien w gotówce lub papierach publicznych podług kursu sumę 620 złr. w m. k. do komisyi licytacyjnej złożyć.

3. Gdyby ani na pierwszym ani też na drugim terminie licytacyi kupiec się nie znalazł, to drugi termin licytacyjny jest zarazem terminem dla wierzycieli, ażeby się zeszli i celem ustawienia ułatwiających warunków oświadczyli się, by ta część i niżej wartości mogła być sprzedana.

4. Reszta warunków może być w tusądowej registraturze równie jak ekstrakt tabularny przejrzaną lub w odpisie podjętą.

O tem się wszystkich wierzycieli, a to tych którymby niniejsza uchwała z jakiejkolwiekbądź przyczyny przed terminem doręczoną być nie mogła, lub którzyby dopiero po wydaniu ekstraktu tabularnego prawo hypoteki uzyskali, przez kuratora dla nich ustanowionego w osobie p. Dra. Maciejowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Maramorosza się uwiadamia, tudzież przez edykt zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 11. maja 1868.

(1228) **Kundmachung.** (3)

Nr. 1174. Vom k. k. Janower Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der durch Jacob Seiler im eigenen Namen im ¹/₃ Theile und Namens des minderjährigen Jacob Hell in ²/₃ Theilen mit dem hiergerichtlichen vom dem hoh. k. k. Oberlandesgerichte bestätigten Urtheile vom 28. Jänner 1866 Z. 3872 ersiegten Betrage von 15 fl. 3 kr. und 139 fl. 44 kr. öst. Währ. sammt 5% Zinsen vom Jahre 1854 und Gerichtskosten von 4 fl. 32 kr. und Executionskosten von 3 fl. 50 kr. und 10 fl. 50 kr., die executive Feilbietung der, der Sara Richter gehörigen sub CNr. 3 in Janow gehörigen Realität in 2 Terminen, d. i. am 26. Juni und 10. Juli 1868 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen im Gerichtshause vorgenommen werden wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der mit dem Schätzungsacte vom 22. Mai 1867 Z. 1286 gerichtlich ermittelte Schätzungswerth von 1174 fl. 20 kr. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, 10% des Ausrufspreises, d. i. 117 fl. 42 kr. öst. W. vom Beginn der Licitation zu Handen der Licitationscommission als Vadium zu erlegen. Dieses wird den Licitanten mit Ausnahme des vom Bestbieter bleibenden erlegten, welches zurückbehalten werden wird — nach geschlossener Licitation gegen Bescheinigung zurückgestellt werden.

3. Die feilgebotene Realität wird bei den festgesetzten zwei Terminen nur über oder wenigstens um den Ausrufspreis hintangegeben werden.

Sollte diese Realität bei diesen zwei Terminen nicht hintangegeben werden können, so wird zur Feststellung erleichternden Bedingungen die Tagsatzung auf den 16. August 1868 10 Uhr Vormittags bestimmt, zu welcher alle Hypothekargläubiger hiergerichts mit dem Beisatze zu erscheinen, vorgeladen werden, daß die Ausbleibenden der Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden und sich Erklärenden für beitretend werden angesehen werden.

4. Der Bestbieter ist verplichtet binnen 30 Tagen nach dem der Licitationsact zur Gerichtswissenschaft nehmende Bescheid in Rechtskraft erwachsen sein wird, den Kaufschilling nach Einrechnung des erlegten Vadiums an das gerichtliche Depositenamt abzuführen.

Der Schätzungsact und die übrigen Licitations-Bedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hievon werden die unbekannten Erben des N. Kozłowski, des Daniel Trieber, des Peter Eichelberger, der Anna Sińska, des Tymko Cwik, des Hryńko Rudy, des Michael Gaspady, des Franz Nizowski, des Jacob Rech, des Georg Seiler, des Conrad Krämer, des Carl Bender, des Iwan Waśków, des Theodor Magierowski, der Anna Zanczak, des Johann Loster, des Josef Kaniowski, der Helena Roget und der Fewrona Głowacka und alle jene Gläubiger, welchen der Executionsbescheid so wie die späteren aus was immer für einem Grunde nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden würden, oder welche erst nachträglich an die Gewär kommen sollten, mit dem Beisatze verständiget, daß für dieselben Herr Johann Młodnicki zum Curator und Herr Adam Frank zu seinem Stellvertreter ernannt wurde.

Janów, am 18. Mai 1868.

(1227) **E d y k t.** (3)

Nro. 929. C. k. sąd powiatowy w Łące podaje do publicznej wiadomości, że Zofia Gilewicz 2go małżeństwa Tarnawska pod dniem 3. maja 1868 do l. 929 podała prośbę o wysłuchanie świadków na udowodnienie że syn jej Michał Gilewicz w roku 1855 na cholerę w Bykówce (powiecie Samborskim) zmarł, w skutek czego w myśl dekretu nadwornego z dnia 17. lutego 1827 l. 2250 sądowe postępowanie zaprowadzono i Michałowi Gilewiczowi kurator w osobie Michała Ortyńskiego obywatela Bykowa ustanowionym został.

Wzywa się więc niniejszym edyktem wszystkich którzy o życiu albo też o śmierci i okolicznościach pod którami takowa nastąpiła, ażeby o tem sądowi tutejszemu albo kuratorowi w przeciągu trzech miesięcy donieśli, gdyż po upływie tego terminu dalsze stosowne postępowanie i ostateczne orzeczenie sądowe nastąpi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łąka, dnia 3. maja 1868.

(1229) **Kundmachung.** (3)

Nro. 28059. Zur Sicherstellung der Wasserbauten am Weichsel-Strome bei Wola Batorska im Fiscalpreise von 9448 fl. 71 kr. öst. W. wird bei dem k. k. Bezirksamte zu Krakau am 15. Juni l. J. eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Unternehmungslustige werden daher aufgefordert, ihre mit einem 10% Vadium belegten, vorschriftsmäßig verfaßten Offerte längstens bis 12 Uhr Vormittags des obenwähnten Tages bei dem Krakauer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Die diesbezüglichen Baubehelfe und Baubedingnisse können bei dem genannten Bezirksamte bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Auf nicht vorschriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerte wird keine Rücksicht genommen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 19. Mai 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 28059. Dla zabezpieczenia budowli wodnych nad rzeką Wisłą pod Wolą Batorską w cenie fiskalnej 9448 złr. 71 kr. w. a. odbędzie się w c. k. urzędzie powiatowym w Krakowie na dniu 15. czerwca r. b. publiczna licytacya za pomocą ofert.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się przeto, ażeby swoje oferty opatrzone w 10% wadyum i ułożone podług przepisu wnieśli najdalej do godziny 12tej przed południem wyżwspomnionego dnia do c. k. urzędu powiatowego w Krakowie.

Dotyczące plany i warunki budowy można przeglądać w rzeczonym urzędzie powiatowym aż do dnia licytacyi ofertowej.

Oferty nie ułożone podług przepisu, lub nie podane w swoim czasie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. maja 1868.

(1244) **E d y k t.** (3)

L. 609. C. k. sąd powiatowy w Brzsku wiadomo czyni, iż w sprawie pana Jana Dunikowskiego przeciw p. Bernardowi Braumann o zapłacenie 50 zł., 266 zł. 25 kr. i 120 zł. w. a., na pozew de praes. 5. marca 1867 do l. 436 do ustnej rozprawy termin na dzień 31. sierpnia 1868 o godzinie 9. zrana wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego jest niewiadome, a zatem c. k. sąd dla zastąpienia pozwanego p. Ramulta c. k. notaryusza za kuratora ustanowił.

Zaleca się pozwanemu, aby albo osobiście na tym terminie się stawił, lub potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał i tego sądowi oznajmił, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sam przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzesko, dnia 25. maja 1868.

(1237) **E d y k t.** (3)

L. 683. C. k. sąd powiatowy w Żurawnie niniejszem wiadomo czyni, że w Żurawnie na dniu 10. listopada 1866 Jakób Korczyński bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarł.

Ponieważ sądowi tutejszemu miejsce pobytu córki spadkodawcy Julii Korczyńskiej wiadomem nie jest, zatem wzywa się ją, aby w przeciągu roku jednego od niżej wyrażonej daty licząc do tutejszego sądu się zgłosiła, i oświadczenie co do przyjęcia spadku powyższego wniosła, gdyż w przeciwnym razie pertraktacya spadku z oświadczającemi się spadkobiercami i z postanowionym dla niej w osobie Feliksa Głowackiego kuratorem przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Żurawno, dnia 21. marca 1868.

(1230) **Einberufungs-Edict.** (3)

Nr. 30909. Der militärpflichtige Aron Jonas Marcus aus Lemberg, welcher sich außer den österr. Staaten unbefugt aufhält, wird hiem.t aufgefordert, binnen sechs Monaten vom Tage der Einschaltung dieses Edictes in die Landeszeitung in seine Heimat zurückzukehren und seine Rückkehr zu erweisen, widrigens gegen ihn das Verfahren wegen unbefugter Abwesenheit nach dem allerhöchsten Patente vom 24ten März 1832 eingeleitet werden wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 21. Mai 1868.

(1236) **E d i c t.** (3)

Nro. 751. Vom k. k. Bezirksgerichte Buczacz wird bekannt gegeben, daß zur Vornahme der mit Bescheid des Stanisławower k. k. Kreisgerichtes vom 26. Februar 1868 Z. 2542 bewilligten Feilbietung der bei der Frau Johanna Kreisa, Hauseigenthümerin in Potok, zu Gunsten des Hrn. Israel Marcus Halpern pto. Hereinbringung der Wechselsumme von 450 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 8. April 1863, Gerichtskosten von 11 fl. 88 kr., Executionskosten von 3 fl. 87 kr. und 4 fl. 67 kr., und gegenwärtigen Executionskosten 33 fl. 42 kr. gepfändeten und auf 1545 fl. 50 kr. abgeschätzten Realität in Potok CNr. 65, sammt allem Zugehör, drei Termine, und zwar: der erste auf den 19. Juni 1868, der zweite auf den 20. Juli 1868 und der dritte auf den 20. August 1868, in Buczacz, jedesmal um 10 Uhr Vormittags, bestimmt werden.

Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth per 1545 fl. 50 kr. öst. W. und als Vadium per 154 fl. 55 kr. öst. W. festgesetzt.

Diese Realität wird beim ersten und zweiten Termine und über den Schätzungswerth, beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden; endlich die übrigen Licitationsbedingnisse, wie auch der Grundbuchsextract und der Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen oder in Abschrift genommen werden.

Hievon werden beide Theile, ferner die Tabulargläubiger, nämlich die liegende Nachlaßmasse nach Tadeusz Kazimirowicz zu Händen des Hrn. Landesadvocaten Dr. Szydłowski, Osias Koch in Potok, Samuel Oliver in Potok, Chaje Margules in Potok, Hr. Johann Chocholousek in Lemberg, Hr. Aron Rosner in Lemberg, Aron Rubiner in Stanislau, endlich alle jene Gläubiger, denen der Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, durch den ad actum bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Szydłowski verständiget.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Buczacz, am 18. Mai 1868.

(1250) **E d y k t.** (2)

Nro. 810. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że w skutek rekwizycyi c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 30. czerwca 1866 l. 24028 w celu zaspokojenia wierzytelności gal. Towarzystwa kredytowego przeciw Władysławowi Skrzyńskiemu wywalczonej w sumie 11.526 złr. 6 kr. w. a. wraz z p. n., t. j. 4% odsetkami od 1go stycznia 1863 bieżącemi, tudzież odsetkami zwłoki od pojedynczych przypadłych rat kapitału w półrocznych równych ilościach po 359 złr. 62½ kr. w. a. od 1. stycznia 1863 zalegających, dalej kosztów w kwocie 30 złr. i 12 złr. zezwoloną została przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Szalowa z przyległościami Biesnik czyli Biezna, Bidowa, Bochnia i Michałówka jak Dom. 42, pag. 455, 457, 459, 463 i 461 Władysława Skrzyńskiego własnych, którato licytacya odbędzie się w jednym terminie w tutejszym sądzie dnia 27. sierpnia 1868 o 10tej godzinie przed południem pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość tych dóbr w sumie 51.076 złr. 5 kr. m. k. czyli 53.629 złr. 88¾ kr. w. a.

2. Dobra te sprzedają się ryczałtowo i z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione dochody urbaryalne, któreto prawo pozostanie własnością teraźniejszego właściciela z zastrzeżeniem praw wierzycieli na tych dobrach intabulowanych.

3. Każdy chęć kupienia mający winien jest ¹/₁₀ część ceny wywołania w sumie 5362 złr. 99 kr. w. a. w gotówce, w książeczkach gal. kasy oszczędności, w listach zastawnych gal. stan. Towarzystwa kredytowego lub gal. obligacyach indemnizacyjnych z kuponami odpowiedniemi podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną takowych liczyć się mających, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć, któreto wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna ofiarowaną wrachowane, innym zaś licytantom po zamknięciu licytacyi zwrócone zostanie.

4. Gdyby te dobra wyżej lub za cenę szacunkową sprzedane być nie mogły, będą na wyznaczonym terminie także niżej ceny szacunkowej, jednak tylko za taką cenę sprzedane, która na zaspokojenie wierzytelności gal. stan. Towarzystwa kredytowego z należytościami podrzędnemi wystarczy.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania i wyciąg tabularny w registraturze sądowej przejrzeć lub w odpisie podnieść wolność się pozostawia.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się obie strony, znajomych wierzycieli do rąk własnych, wierzycieli z miejsca pobytu nieznajomych, a to: Władysława Tchorznickiego, Henrykę Felczyńską, Julię Piero, Cecylię Chłędowską, Mojżesza Wittenberga, Mirl Lezer, Leibe Fortner, niemniej domniemanych spadkobierców Eweliny z Siemianowskich Żebrowskiej i Tadeusza Żebrowskiego, jakoteż wierzycieli którzyby po dniu 28. lutego 1866 z swemi pretensyami do tabuli weszli, tudzież którymby uchwała licytacyę pozwalająca albo weale nie, albo w nienależytym czasie doręczone zostały, przez p. adwokata Dra. Bersona z substytucyą p. adwokata Dra. Micewskiego kuratorem ustanowionego, na ostatek rozpisaną licytacyę przez edykta na koszt egzekucyę prowadzącego Towarzystwa się ogłasza.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 11. maja 1868.

(1248) **C o n c u r s.** (3)

Nr. 31. Zwei Postamtsaccessistenstellen im galizischen Post-Directionsbezirke.

Jahresgehalt 400 fl. Caution im gleichen Betrage.

Gesuche sind binnen vier Wochen bei der Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, den 30. Mai 1868.

K o n k u r s.

L. 31. W obrębie galicyjskiej dyrekcyi poczt są dwa miejsca na akcesistów z roczną płacą 400 zł. i z obowiązkiem złożenia kaucyi w ilości rocznej płacy, do obsadzenia.

Podania mają być w przeciągu czterech tygodni do dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 30. maja 1868.

(1249) **Obwieszczenie.** (3)

L. 11408. Lwowski c. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem nieobecnego Amanda Kuciejowskiego, że na prośbę Alojzego Kranz na rzecz tegoż dozwoloną została prenotacya sumy 160 zł. a. w. w stanie biernym sumy 6000 złr. m. k. na realność pod 173²/₄ we Lwowie Dom. 78. pag. 155, n. 29. on. intabulowanej i dla Amanda Kuciejowskiego p. adwokat Dr. Białoskórski kuratorem mianowany został, któremu dotyczącą uchwałę się doręcza.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. kwietnia 1868.

(1261) **Edict.** (1)

Nr. 1159. Vom k. k. Bezirksgerichte Pilzno wird im Nachhange des h. g. in den Zeitungsblättern der Gazeta Lwowska Nr. 75, 76 und 77 ex 1868 eingeschalteten Edictes vom 6. März 1868 Zahl 321 hiemit bekannt gegeben, daß, da der in der Executionssache des J. N. Wallerstein und Leisor Gold gegen Josef und Maria Olszewska wegen öffentlicher Feilbietung des sub Haus-Nr. 221 in Pilzno gelegenen Wohnhauses sammt Stallungen und Grundstücken wegen schuldiger 641 fl. öst. W. s. N. G zweite auf den 1. Juni 1868 bestimmte Licitationstermin auf einen Feiertag, nämlich auf den zweiten Tag des Pfingstfestes ausgefallen ist, die zweite und dritte Licitationstagfahrt in dieser Executionssache geändert, und demnach zu dieser Feilbietung der zweite Termin auf den 1. Juli 1868 und der dritte auf den 3. August 1868 bestimmt worden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Pilzno, am 1. Juni 1868.

(1258) **Edykt.** (1)

L. 8615. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wiadomo niniejszem czyni, Janowi Kamienieckiemu, a w razie jego śmierci tegoż niewiadomym spadkobiercom, że na dniu 6. maja 1868 do l. 8615 wniósł p. Aleksander Holm pozew o wykreślenie sumy 800 złr. m. k. z realności pod l. 5⅓, w Stanisławowie położonej, na któren do ustnego postępowania termin na 23. czerwca 1868 o 10tej godzinie rano wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto ustanowiono tymże za kuratora p. adwokata Maramorosza ze substytucyą pana adwokata Przybyłowskiego.

Wzywa się zatem pozwanych, aby temu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielili, lub sobie innego zastępcę obrali, inaczej złe skutki wyniknąć mogące, sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 11. maja 1868.

(1260) **Edykt.** (1)

Nro. 20484. Ze strony c. k. sądu krajowego Lwowskiego, zawiadamia się p. Reginę Sikorską lub w razie jej śmierci jej niewiadomych spadkobierców, że przeciwko niej p. Karol Kozakiewicz pod dniem 11. kwietnia 1868 do l. 20484 pozew o przyznanie własności realności pod l. 171¼ we Lwowie i zaintabulowanie za właściciela tejże wniósł, któren do ustnej rozprawy na dzień 30. czerwca 1868 zadekretowanym został.

Gdy pozwana p. Regina Sikorska z życia i miejsca pobytu jest niewiadoma, zatem c. k. sąd krajowy postanawia jej za kuratora p. adwokata krajowego Dra. J. Skałkowskiego z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Dzidowskiego na jej koszta i niebezpieczeństwo, z którym ta sprawa przeprowadzoną zostanie.

Wzywa się zatem pozwaną lub jej spadkobierców, aby albo osobiście się jawili, lub potrzebne środki do obrony postanowionemu kuratorowi nadesłała, lub nareszcie innego zastępcy zamianowała i sądowi oznajmiła, inaczej złe skutki swego zaniedbania sobie samej przypisać będzie musiała.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. maja 1868.

(1259) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 5551. Ze strony c. k. sądu krajowego Lwowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że w lecie roku 1866 została we Lwowie kwota 81 złr. w. a. znaleziona.

Wzywa się właściciela tych pieniędzy, by się w przeciągu roku od trzeciego umieszczenia w dzienniku w tutejszym sądzie zgłosił i prawo swoje do onych udowodnił, gdyż w przeciwnym razie pieniędzy do kasy rządowej oddane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego dla spraw karnych.

Lwów, dnia 23. maja 1868.

(1254) **Edykt.** (2)

Nro. 15208. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że na zaspokojenie wywalczonej przez Hugona Firich przeciw Adamowi właścicielowi Adamowi Janowi Łuckiemu sumy wekslowej 8400 złr. z odsetkami 6% od dnia 5. października 1867 i kosztami sądowemi 5 złr. 88 kr., 67 złr. 7 kr., tudzież kosztami niniejszem w umiarkowanej ilości 9 złr. 81 kr. w. a. przyznanemi, przymusowa sprzedaż sumy 15.780 złr. z procentami 5% na dobrach Dydiatycze i częściowo na Ostrowie dla Adama czyli Adama Jana Łuckiego wedle Dom. 421, p. 94, n. 130 on. ciążącej, i wywalczonej sumie za hipotekę służącej, a to w jednym terminie zezwoloną została i w sądzie krajowym we Lwowie dnia 23go lipca 1868 o godzinie 10tej przed południem przedsięwziętą będzie, na którym terminie ta suma także niżej ceny wywołania za jakąbądź cenę sprzedana będzie.

Jako nominalna wartość tej sumy stanowi się suma 15.780 złr. w. a. Jako wadyum postanawia się suma 1500 złr. w. a. w gotówce, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, w listach zastawnych galic. lub hipotecznych, albo innych papierach państwa podług ostatniego kursu Gazety Lwowskiej obliczyć się mających.

Resztę warunków licytacyjnych chęć kupienia mający w tutejszej registraturze lub z obwieszczenia w sądzie za kratami przybitego przejrzeć mogą.

O tej licytacyi oprócz stron spornych, właściciela sumy 8419 złr. z większej sumy 24.694 złr. 93 kr., z której także suma 15.780 złr. w. a. pochodzi, Seweryna Augustynowicza jako prawonabywcy Edwarda Nowaczyńskiego uwiadamia się, i wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu znanych do rąk własnych, zaś wszystkich którzyby po dniu 10. marca 1868 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza i przyszłe uchwały egzekucyjne z jakiegobądź powodu wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły, przez ustanowionego już poprzednio kuratora p. adwokata Gregorowicza z substytucyą p. adwokata Dzidowskiego.

Lwów, dnia 6. maja 1868.

(1257) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 8028. Vom k. k. Landesgerichte in Krakau wird bekannt gemacht, daß bei demselben ein öffentlicher, eidlich verpflichteter Translator und Dollmetsch für die russische Sprache gegen Bezug der gesetzlichen Gebühren bestellt werden wird.

Bewerber um diese Stelle haben unter Nachweisung der gründlichen Kenntniß der deutschen, polnischen und russischen Sprache, ihres sittlichen Wohlverhaltens, endlich ihres Alters und ihrer Beschäftigung ihre Gesuche bei dem k. k. Landesgerichte binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in das Amtsblatt der „Gazeta Lwowska“ zu überreichen.

Krakau, am 25. Mai 1868.

Ogłoszenie.

Nro. 8028. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszem, że przy tymże sądzie publiczny zaprzysiężony translator i tłumacz dla języka rosyjskiego za opłatą ustawami przepisaną ustanowionym być ma.

Ubiegający się o rzeczoną posadę mają wnieść swe podania przy wykazaniu gruntownej znajomości języka niemieckiego, polskiego i rosyjskiego, jakoteż swego moralnego zachowania, wieku i zatrudnienia do tut. c. k. sądu krajowego w przeciągu czterech tygodni od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“.

Kraków, dnia 25. maja 1868.

(1247) **Kerkermeister-Stelle.** (2)

Nro. 518-Pr. Bei dem k. k. Landesgerichte in Krakau ist eine Kerkermeister-Stelle mit dem Jahresgehalte von 367 fl. 50 kr. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsclasse von 420 fl. öst. W., dann mit dem Genusse einer Naturalwohnung in Erledigung gekommen.

Die Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig belegten Gesuche unter Nachweisung der abgelegten Schulen, der Befähigung für das Rechnungsfach, dann der vollkommenen Kenntniß der deutschen und polnischen Sprache in Wort und Schrift, endlich ihrer bisherigen Verwendung längstens binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Concurses in der Lemberger Zeitung an das k. k. Landesgerichts-Präsidium in Krakau zu überreichen.

Krakau, am 27. Mai 1868.

(1256) **Edykt.** (2)

L. 7342. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Jerzego Henryka ks. Lubomirskiego, iż na podstawie skryptu z dnia 5go grudnia 1865 tutejszo-sądową uchwałą z dnia 25go czerwca 1867 l. 10858 dozwoloną została na rzecz galic. kasy oszczędności — w stanie biernym realności pod l. 484 i 485 G. IV. w Krakowie położonej, intabulacya obowiązku tegoż Jerzego Henryka ks. Lubomirskiego i jego następców opłacania od pozostałego jeszcze kapitału z pożyczki pierwiastkowej 8000 zł. w. a. z mocy skryptu z dnia 16go grudnia 1859 na realności w Krakowie pod l. 310 - 484 Dz. I. - 485. G. IV. Dom. G. IV. o. n. 4. p. 610. n. 4. on. intabulowanej, prócz prowizyi 5proc. w rzeczonym skrykcie umówionej i intabulowanej, na przyszłość zacząwszy od 1go stycznia 1866 jeszcze dodatkowo jeden od sta lub więcej w miarę jak dla wszystkich dłużników kasy oszczędności będzie postanowionem, a to pod rygorem w wspomnionym skrypcie ustanowionym.

Gdy miejsce pobytu Jerzego Henryka Lubomirskiego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tegoż jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego kuratorem z miejsca pobytu niewiadomego ustanowił, który praw tegoż w powyższej sprawie bronić będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem p. Jerzemu Henrykowi ks. Lubomirskiemu, aby albo osobiście do odbioru powyższej uchwały się zgłosił, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego kuratorowi udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowikrajowemu doniosł, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 19. maja 1868.

(1253) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

L. 1046. W szpitalu powszechnym we Lwowie są do obsadzenia posady:

1. Rządcy, pobierającego płacę roczną w kwocie 630 zł. w. a., 12 sągów niższo-austr. drzewa opałowego, dodatek na oświetlenie w kwocie 16 zł. w. a. i wolne w zabudowaniu szpitalnem pomieszkanie.

2. Kontrolora, z płacą roczną w kwocie 525 zł. w. a. z dodatkiem na pomieszkanie w kwocie 160 zł. w. a., na oświetlenie w kwocie 12 zł. w. a. i 10 sągów niż. austr. drzewa opałowego.

Kandydaci o te posady mają wnosić podania swe do dnia 15. lipca r. b. do Dyrekcyi szpitalu powszechnego lwowskiego i w podaniach tych winni wykazać:

1. wiek, miejsce urodzenia, stan i religię,
2. odbyte nauki szkolne, znajomość rachunkowości, kasowości i zarządu ekonomicznego, oraz dotychczasowe zatrudnienie,
3. znajomość języków,
4. ażali i w jakim stopniu są spokrewnieni lub spowinowaceni z urzędnikami krajowemi,
5. gotowość do złożenia kaucyi służbowej, wyrównywającej rocznej płacy bez dodatków, t. j. dla rządcy w kwocie 630 zł., a dla kontrolora 525 zł. wal. austr.

Kandydaci, zostający obecnie w służbie publicznej powinni wnosić podania przez swoją teraźniejszą władzę przełożoną.

Nowomianowani, tak rządca jak i kontrolor pełnić będą obowiązki swoje przez rok jeden prowizorycznie na próbę, a dopiero po upływie roku mogą otrzymać nominacyę na stałą posadę, jeśli w ciągu tej prowizorycznej rocznej służbie wszelkim warunkom odpowiedzą. Od tego warunku nawet pozostający już teraz w służbie krajowej urzędnicy nie mogą być uwolnieni.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

W Lwowie dnia 28. maja 1868.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.